

2. Sdychnjeńcžo.

Ssy ſnadź junu ſ płacžitym woſom, łamajo ruzy na měſtnach wójnskeho ſkaženja ſtał, ſy ſebi w horzej krwi ſabitych młodzenzow nohu womacžal, lětny a naſhonjeny pſchecželo?

Staj ſlyſchałaj, młodoſtny bratsje a kčžjata towařſchka! džedow a wowki rěczecž wot jeſchczerſzy wohidnych cžaſow, kiž ſtróželate ſhladuja, kał bratrow morjazy duch ſo pſches kraje wichori?

Ssy, ſerbski mužo, ſnadź ſymjo cžiſkał na rolu, kiž běſche w ſchipyatnych bitwach hnojena ſ krwu cžłowjecžich žiłow?

Abó ſy ſebi něhdy, Sserbowka miła, w džecžaznych lětach nučhawki ſchcžipała wot pjeńcžkow, na kotrež ſo junu horza cžerwjena włoħa wuliwaſche ſe ſmjertnych ranow wojeřſkim zuſnikam, abó ſnadź młodemu ludej ſ twojeho ſerbskeho naroda? —

Schto nam wutrobu ħiba, ħdyž ſ rjany m ħěrluſchom ſpěwamy: Naſ, Anježe, ſwarnuj pſched wójnu! Daj, Božo, dobry měr?

Ĥaj, měr bydl radoſcžiwy na ſelenej ſemi, a na rjanych ħonach ſerbskeho kraja!

Wonjejcze, kčžjate ſahrody; radžejcze derje ſo, ſchewjate ſywy, a wjeſele žórlcže ſo ſtudnje a rěczki, ke kotrymž ſ róžoſtym ličžkom paſtyřki běke jehnjatka wodža; twařcže ſebi, kaſtojcžki, ħněžka pod naſche tſěchi, k pjeřkowym kóžkam ſa maluſchke luboſne! Njech w ſlónčžnych nalěczach, ħdyž ſo jablonjam na cžerwjeń kčženicžka pułaja, pod nimi ſtrowe džecžatka boſy a w bělych koſchłach hraja. Njech ſ boħu-miłej myſlu ratać a ſyjeć na plódnivyh bróſdach wjeſele widžitaj. Njech w komorkach pózcžiwym njewjeſtam ſlódke